

bro's „Forslag“, hvor Hustruen beholder sin Formuemyndighed og sin Raadighed over egne Midler. Alene hvis denne Paragraf blev Lov, vilde Hustruen komme i Besiddelse af en ikke ringe Handlefrihed, Selvstændighed og Uafhængighed af Mandens Forfødtbefindende, altsaa nærme sig Manden i lige Ret.

Idet jeg saaledes fuldt ud er enig med Hr. Høgsbro i hans „Forslag“, har jeg kun villet fremføre nogle Indvendinger mod den Fordring om *Enighed* mellem Ægtefællerne, hvortil Hr. Høgsbro i Indledningen til sit „Forslag“ sætter sit „Haab“.

I Decemberhæftet af „Kvinden og Samfundet“ har Hr. Elberling en Artikel om „Hustruens Retsstilling“. Han udtaler heri, at det vilde „være en grel og stødende Ordning at lade Hustruen oppebære et vist Vederlag af Manden som Husholderske“, og slutter saa sin Artikel med at sige: „Men hvad vi skulle stræbe efter, er, at Hustruens Stilling ikke bliver afhængig af, hvad Manden af Godhed vil indrømme hende“. Altsaa, Hustruens Stilling bør være saa lidt afhængig som muligt af, hvad Manden *frivillig* vil give hende, men dog vil det være stødende, grelt, at hun faar et *bestemt* Vederlag. Men hvad da? Man vil sikkert svare mig: Der bør være Enighed mellem de to om enhver Beslutning, før den har Retsgyldighed, og der bør være Formuefællesskab mellem Ægtefolkene. Det er jo imidlertid den højeste Grad af Afhængighed, man her foreslaar.

Fællesskab er jo netop gjensidig Afhængighed. Manden bliver afhængig af Hustruen og Hustruen af Manden, noget, der vil skade begge Parter saavel i økonomisk Henseende som i Henseende til aandelig Udvikling.

Og hvad „stødende“, „grelt“ skulde der dog være i, at der sikres Hustruen et *bestemt* Vederlag i sin Egenskab som Hustru? Vi ere jo alle enige om, at Hustruen har Ret til Fordring paa Manden, hvorfor saa denne Forfærdelse ved Tanken om en *bestemt* Fordring, et *bestemt* Vederlag. Naar der intet stødende er i, at Kvinden som Husholderske faar et bestemt Vederlag for sit Arbejde, saa kan der heller intet stødende være i, at Hustruen — i sin Egenskab af Husholderske — ogsaa faar et *bestemt* Vederlag af Manden.

Louise Nørlund.